

متن پرسش

باسمه تعالی. سلام علیکم. استاد گرامی بنده از شاگردان شما هستم. حدود دوماه پیش پدرم دعوت حق را لبیک گفت. از دنیا رفت. سعی کردم صبر کنم بر این مصیبت. با اینکه عاطفه پدر و فرزندى بین ما زیاد بود. اما الان که دو ماه میگذرد وقتی که یاد پدرم می افتم و به لحظاتی که بود و یا به لحظه جان دادنش می اندیشم خیلی غصه میخورم؛ استاد برایم سخت است بشینم و ساعتها به یاد پدرم گریه کنم؛ استاد آیا اینها وهم و توهم است؟ اگر اینطور است چه کنم مشغول گریه برای پدرم نشوم. استاد گرامی؛ بنده ایمیل را برایتان می فرستم لطفا راهنماییهای ارزنده تان را صرفا به ایمیل ارسال بفرمایید. سپاس بیکران

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این که مؤمنین وظیفه دارند به همدیگر تسلیت بگویند برای آن است که تسلیت به معنای فراموشی است یعنی از خدا می خواهیم از این جهت که جنابعالی دائم به یاد مسائل ریز بین خود و پدرتان هستید را فراموشتان دهد زیرا او وارد یک زندگی دیگر شده ولی هنوز شما با خاطرات او در زندگی قبلی اش زندگی می کنید. سعی کنید با دعا و نماز برای او و هفته ای یک بار بر سر مزار ایشان، کمک اش کنید. موفق باشید